

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

42881

ОБРАЗЦОВО НАР. ЧИТЕЛ. Г. ДИМИТРОВЪ-ПЛЪВЕНСКИ БИБЛИОТЕКА

В. „Пльвенски Гласъ“ ще излиза всѣка сѣбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 5 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Цари за публикуване обявления и други се прѣлаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Вояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Пльвенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бждатъ платени. Обявленията на г. Приставитъ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 15 ст.

Иванъ Ив. Доковъ, сърдечно благодарен на всички приятели и познаници, които сж го поздравили за имения му день.

Открита е подписка на слѣдующитѣ вѣстници за презъ 1897 г.

„МИРЪ“

За 1897 година

Политически листъ, органъ на Народ. Партия. III-тя година отъ основаването му. В. „МИРЪ“ излиза три пхти въ седмицата: СРЪДА, ПЕТЪКЪ и НЕЕЪЛЯ рано сутринята.

„Миръ“ е най-распространеный вѣстникъ въ България.

Подписката на „Миръ“ става *исключително въ ирдиалата* чрѣзъ агентитѣ на вѣстника, Г. г. Пенчо В. Спасовъ, Ив. Манчовъ и Минко Илиевъ, чрѣзъ телеграфо-почтенскитѣ станции или направо въ Администрацията. Поръчки, непредружени съ стойността, се оставятъ безъ послѣдствие.

ЦѢНАТА НА ВЪСТНИКА.

Въ България:		Въ чужбина:	
За година	16 лева	За година	20 лева
„ шестъ мѣсеца	8 „	„ шестъ мѣсеца	10 „
„ три мѣсеца	5 „	„ три мѣсеца	6 „

Военни Извѣстия. излиза три пхти въ недѣлята, вторникъ, четвъртакъ и сѣбота за година 8 лева, Редакторъ отъ Генер. Щабъ Майоръ Хесанчиевъ.

Сливенъ, политически вѣстникъ, подъ Редакцията на Петръ Напончовъ, излиза два пхти на недѣлята сръда и сѣбота год. абонам. 12 л. излиза въ г. Сливенъ.

Странджа. излиза въ Варна всѣка сѣбота, за година 5 лева.

„Законостъ“, излиза въ гр. Руссе два пхти въ недѣлята годишенъ абонаментъ 12 лева.

„Новини“ излиза два пхти на недѣлята въ цариградъ. Органъ на Бъл. Екзархия.

Български Търговски вѣстникъ. Излиза всѣки день, цѣна на година 20 лева. По свѣденията които дава на читателитѣ си той е единъ отъ най сериознитѣ и заради това е отъ най распространитѣ. Неговитѣ свѣдения въ всѣко отношение сж бивали отъ най положителнитѣ. Издава се на български и немски.

Прогрессъ. Подъ редакцията на г. В. Велчовъ, излиза три пхти въ седмицата год. цѣна 20 лева, съ направление чисто българско. Единъ отъ най распространитѣ вѣстници.

Свобода. Органъ на Народната Либерална Партия, излиза три пхти въ седмицата годишна цѣна 16 лева. Поддържа политиката на Стамболова.

Промисленно Търговски вѣстникъ. Излиза еднажъ въ недѣлята подъ редакцията на Адв. Баджовъ. Този вѣстникъ по възгледове е чисто русофилски—всичко което е немско го ненавижда. Цѣна на годината 10 лева.

Българска Сбирка. Подъ редакцията на С. Бобчевъ, излиза два пхти на мѣсець въ г. Пловдивъ, цѣна 12 лева.

Знаме. Органъ на демократическата партия излиза въ София два пхти на недѣлята годишна цѣна лева 12 органъ на г. П. Каравелова.

Свѣтлина. Органъ на Либералната Партия подъ редакцията на г. Др. Цанковъ, излиза два пхти на недѣлята, въ София, цѣна на годината лева 8.

Гласъ Македонски. Подъ редакцията на Шаховъ, излиза еднажъ въ недѣлята. Защищава македонскитѣ интереси годишна цѣна 12 лева.

Винарско - Земледѣлчески вѣстникъ. Излиза въ г. Пльвенъ, подъ главната редакция на Г. Хр. С. Георгиевъ, годишна цѣна 4 лева.

Юридически Пръгледъ. Подъ редакцията на С. С. Бобчевъ, излиза два пхти на мѣсеца, годишна цѣна 12 лева.

Социалистъ. Органъ на социалъ демократическата партия, издава се въ София годишна цѣна лева 6.

гр. Пльвенъ, 19 Януарий 1897 год.

Епохата на кражбата на тиранията, епохата на истинския развратъ, които толкова дълбоки корени бѣше пустиналъ въ нашата сѣкпа татковина мина и се записа въ историята на нашето политическо възрание. 18 Май 1894 г. съкруши единъ тежкъ режимъ, режима на Стамболова, който подъ булото на патриотъ, подъ егидата на либерализма съкруши най малката искра, която туку бѣ свѣтнала у българина. Намъ ни настрѣхватъ космитѣ, кога си наумимъ онѣзи печални години, които ние живитѣ свидѣтели, виждахме золумцитѣ на такива побойници и развалени елементи, като разнитѣ Симионовци, Маледонски и др. които съ свѣтъ административни способности не оставиха жива душа да излезе предъ дюкентѣ си. На всѣка крачка се испречкватъ цѣлъ роякъ шпioni, които се надпрѣварваха, кой повече да предаде въ ръцетѣ на полицията по нѣкой невинна жертва, защото може да си е поискала дългѣтъ. Не се минувахе ниго единъ день, да не виждаме че прекарватъ нѣкого по затвори, истезанията, интерниранията и екстерниранията си нѣмаха край. Бѣше наредѣно така, че ако имаше нещастния български народъ да дочака още нѣкой друга година, щеше да се достигне онова положение, въ което се намѣрватъ и днесъ още нашитѣ неосвободени братия. Погрома извършенъ така ненадѣйно върху онзи звѣръ, който покоси толкова славни синове, които прогони толкова заслужени на отечеството ни синове, бѣше силенъ и ненадѣенъ. Той трѣбваше да стане рано или късно, защото ако се продължеше още нѣкой време всичко бѣше съкрушено. Ржката на Господаря гуди край, и този именно край, се увѣнча съ успѣхъ, положението се измѣни и ние днесъ благодариме на едно мждро, умно, патриотическо правителство, всичко е уравнено. Онѣзи, които вършиха звѣрствата получиха наказанието си не отъ Бога а отъ народния гневъ отъ правосъдието. . . . Днесъ вече всѣки сжди за миналото и настоящето, нѣма зацо да се страхува отъ платени шпioni, днесъ всѣкой си глѣда работата и довѣрява сждбата си на тѣзи въ които чувствува вѣра. Днесъ несе натрапва никой Табаковъ или Цвикувъ, да представяватъ народнитѣ интереси. Годината 1896 г. бѣше пълна съ свѣтло минало и носе ни свѣтло бъдуще. Въ нея ние виждаме основата на една православно династия, въ нея ние виждаме, че сѣксанитѣ по разбойнически начинъ онѣзи братски врѣзки, които свързаха освободенитѣ съ освободителитѣ да се скъсватъ. Мощната ржка на Руссия е протегната върху ни, орѣла-двуглавия лѣти и надъ нашата татковина. Тукъ е нашата надѣжда за свѣтото наше бждще. Настоящата 1897 г. е година, която трѣбва да бжде посвѣтена исключительно на мирното наше развитие. Трѣбва искореняване на всичко онова, което посеше и носи позорното клеймо. Съ тази надѣжда и вѣра уповани, на партията, която е на власть ще

постигнемъ истиния идеалъ на народа ни.

Заслугитѣ, които е принесло на отечеството днешното правителство не искатъ доказателство, защото немогутъ отъ никого да дамъ ржтъ опровержения. Миналото е оглѣдало за бждщето.

Съ тази надѣжда на миръ и спокойствие, ние посрѣщаме новата година и съ пълна вѣра, ще я прекараме съ радостъ и добротестина за българския народъ,

Сждебни работи.

Много корриозни работи ставатъ у насъ, у нашитѣ сждилица; за това иматъ много пхти основание да се плачатъ хората било то за не бързото раздаване на правосъдието, било за такива излишни формалности, които просто казано ставатъ смѣшни. Насъ ни очудва какъ може да се говори за такива аномалии въ нашитѣ сждилица, когато задъ гърба си имаме двѣ цѣли дѣсятки отъ сждебна практика, а то намѣсто да се срѣща улѣнение, виждаме всевъзможни усложнения, всевъзможни криво-приложение на закони, правилници и пр. Нѣмаме никакво желание да натяваме на този или онзи сждия, но искаме тука да спомѣнемъ, не ще ли дойде день, когато ще се гуди край на единъ редъ, на едно правилно разбиране функцията си? Земете у насъ Мировитѣ Сждилица и Впе ще видите, че се утрупани до неимовѣрносъ съ дѣла, рѣшения и никога не се успѣва въ работата. Че иматъ много работа повече отъ физическитѣ сили на единъ земенъ чловѣкъ, това не може да се откаже, но че много отъ сждийтѣ правятъ щото сами безъ да искатъ, си създаватъ дѣла, и работа, която твърдѣ лѣсно може да се скрати въ това не иска смѣшние, Това обстоятелство сж е заблязало не толкова отъ желание да се спази нѣкакъвъ законъ или правилникъ, отъ колкото нека ни бжде позволено да го кажемъ, да се усложни работата отъ която се оплаваме. Друго яче не може да мислимъ. Имаме такива смѣшни примѣри, които всѣкого ще удивятъ. Дѣло у Мир. Сждия, се рѣшава задочно и зада сзврѣчи на отвѣтника, който не ся е явилъ при рѣшението иска ти 1 л. 90 ст. марки, които не приема друго яче освѣнгъ съ особенно прошение! И зацо това всичко се върши отъ сждийтѣ, дали отъ исканията на закона или отъ многото желание да се увеличава доходѣтъ на държавата. Ни едното ни другото. Закона, държавата искатъ бързо и ефтно да се раздава правосъдието, когато съ това се върши сзвършено противното. Това ако указваме като нередовностъ, то е една малка частъ която само мимоходомъ спомѣнуваше. По долѣ ще се потрудимъ да укажемъ и други работи, вършени отъ наши по горни сждилица които за зла честь идатъ да угвѣрдяватъ мнѣнието, че вмѣсто напрѣдкъ ние гонимъ назадничеството.

Олѣда.

ХРОНИКА

* * Г-нъ Окр. Управителъ Г. Д. Великовъ, който се намѣрваше въ задграниченъ отпущекъ, се върна и на 16 т. м. стѣпи на службата си.

* * Народнитѣ ни представители Г. г. Д. Стояновъ и К. Михайловъ, заминаха за София на 14 т. м. испроводени отъ множество приятели.

* * И. Д. Пльв. окол. началникъ Хр. Сариевъ, е уволненъ, а на негово мѣсто е назначенъ Г. Ст. Икономовъ. Лук. окол. Г. Петровъ,

е премѣстенъ въ Панагюрище, а на негово мѣсто е назначенъ Г-нъ Георги Илиевъ.

* * * Г. Ст. Мутавчиевъ п. с. приставъ е уволненъ отъ служба, а на негово мѣсто е назначенъ г. М. П. Марчовъ, които е стѣпилъ на служба.

* * * Тази година, нашата поинтелегентна класа, ако такава можемъ я нарѣче, се е завзела да просвѣщава невѣжеството. Сказки всѣка недѣля въ салона на „Съгласие“. Учители, учителки се надпрѣварватъ просто за учудване! Едни четятъ за морални влияния върху човѣчеството, други за *земитъ* вулкани, а други за значението на кръвта у човѣка. Ние се въехицаваме просто отъ тѣзи кункуренции. Женското дружество „Развитие“ и то тази година повече отъ всѣкога се събира, че те, дава помощи на бѣднитѣ и пр.. За по-големо очудване е още и това, че жени, които прѣди четири години публично сж се клѣли съ *осжване на крака*, ако стѣпнатъ въ дружеството, днесъ утиватъ съ було да работятъ за общото *благо*. Насъ ни просто очудва това движение, ние се радваме, че *ржканието* което правихме въ вѣстника събудихме много заспали наши дами и господжци, които по изпрѣдъ гледаха човече, по кои начинъ да могатъ сполучи нѣкой *карфичка* отъ почетната предедателка на дружеството.

Едно нѣщо което тревожи, и което ще трѣбва да гуди було на всички самозванци, е обстоятелството, че милостята имъ карфичкитѣ, старото за спало настоятелство още не давало смѣтка на новото. Властта, както се учиме зела мѣрки да уреди въпроса, и разнитѣ дърмони да имъ намѣри мѣсто, когато незнайтъ какъ трѣбва да гледатъ на общитѣ работи.

* * * Научаваме се, че Министерството на Финансийтъ ще внесе законопроектъ, съ които за на прѣдъ касиеритѣ при землед. касии, ще бждатъ назначавани. Това трѣбаше да стане отдавна, защото отъ всѣкадъ се слушатъ еднакви оплаквания, че касиеритѣ правили много лице приятни работи въ ущърбъ на дѣлото. Ние знаемъ много дѣлца, които хвърлятъ неприятна сѣнка н тѣзи касиери и ако несме съобщавали тѣзи свѣда дѣния, е било повече вѣрата, че самата служба и положение, ще ги засрами отъ дѣлата имъ. Още отъ сега поздравяваме многобройнитѣ оплаквачи сръщу незаконнитѣ вършени отъ тѣзи избрани касиери.

* * * Ланията Романъ — Шуменъ, се работи твърдѣ дѣятелно. Моста на р. Витъ, както върви въ скоро врѣме ще бжде готовъ.

* * * Зимата тази година се съвършено различава отъ миналитѣ постоянно, мъгливо, меко, дъждовно. Едва отъ нѣкой денъ начена да повалява снегъ и запоприлича на зима.

* * * Войницитѣ, които трѣбаше да стѣпнатъ за 1897 пристигнаха и се зачислиха на 15 т.м.

* * * Инджипра Капитанъ Вазовъ емигрантъ, произведенъ билъ въ Руссия въ чинъ Подполковникъ. Казватъ, ще щялъ да заеме мѣсто на

Полковникъ Андрѣевъ, който пакъ щялъ да се уволни отъ пионерната бригада.

* * * **Лъжливъ поржчителъ.** Хората по нѣкога казватъ на шега, ще ти поржчителствувамъ съ баира, съ памятника, или пъкъ съ всичкитѣ ниви на хората. Но хората нѣма да се иземѣятъ ако имъ покажемъ единъ поржчителъ, който вмѣсто да се пошегува, е поискалъ да излъжи и общината и сждебнитѣ власти, съ фалшиво поржчителство, а послѣ да имъ се насмѣе съ излъганието. Такъвъ лъжливъ поржчителъ е и директора на дружеството „Нива“ именуемия се Ст. Д. Коларовъ. Негова милостъ се врекалъ да стане поржчителъ на Станколъ Мариновъ отъ Плѣвенъ, обвиняемъ по едно углавно дѣло прѣдъ плѣвен. градеки мировий сждия, въ 300 лева. Написалъ саморжчно поржчителството съ дата 7/1 97 г., обгервалъ го съ 30 ст. подписалъ се, а за гаранция писалъ една нива, въ мѣстността „Булинъ долъ“ отъ 32 декара, при сжедѣ: Симеонъ А. Петърнишки, Ангелъ Шапкареки и пжтъ, която оцѣнилъ за 640 лева, и пратилъ Станкола въ град. община да я завѣратъ. Градската община отказала да му завѣри защото Ст. Коларовъ си позволилъ дѣ заложитъ въ гаранция не своята нива, а нивата на Антонъ Гановъ, която той продалъ Ганову за 700 лева още м. г. и во която самъ Коларовъ съ заявление отъ м. г. да финан. началникъ, подписано отъ него и купувача Ганевъ, моли да се премине на партидата на Ганова, която се прехвърлила вече и се счита собственостъ на Ганова. Ако хората, кога се шегуватъ, обричатъ се да заложатъ и небото; то нѣма ли канка память и съвѣсть, милостята му Коларовъ, та се въоружилъ съ такъвъ тепегъолукъ да става поржчителъ като залага чуждъ имотъ. Желателно е никой да не послѣдва примѣра на този зломисленникъ — лъжець и Бумбаръ.

* * * Прѣди да спре издаванието си в. „Народни Права“ направи апелъ къмъ многобройнитѣ си читатели, да не четели нашия вѣстникъ защото се пишелъ съ думи като: очилато добиче, дингилъ Ахмедъ и пр. Нѣмаме нищо противъ единъ такъвъ съвѣтъ къмъ радославиститѣ, ако щятъ да четятъ вѣстника ни ако нещятъ тѣхна воля. Ние не сме социалисти да агитираме и да запрецаваме на нашитѣ партизани опозиционнитѣ вѣстници, защото това могатъ да правятъ само социалиститѣ, въ органа си които изрично казватъ, што да не биле посѣщавали *локалитъ* тамъ гдѣто не се четялъ в. „Социалистъ“ така и съ нашитѣ народни. „Плѣвен. Гласъ“ пишелъ порнографически, а ми че имали по мржени и порнографически изражения отъ тѣзи, които всѣки денъ пишятъ въ колонитѣ на народнитѣ. Далечъ остан Свирчо прѣдъ разнитѣ доктори на правото. Ние пакъ съвѣтваме нашитѣ партизани да четятъ „Народни Права“ ако рече на ново да излазя пакъ, за да видятъ какъ се пише и съ какви сръдства мислятъ сопаджитѣ да се докопатъ до властта. Вѣстникътъ имъ е огледало

сждия по слънцето

— Имате ли часовникъ?

— Азъ никога не нося такива глупости . . .

— Напраздно . . .

Като не желаше да подига въпроса за ползата отъ часовницитѣ, Жуаезъ дръпна перденцето, спусна стѣклото и се приготви да говори съ фйтонджията, но, о ужасъ! Него го нѣмаше на сѣдалището му. „Вулканъ“ съ „Венера“, прѣдоставени сами на себѣ си, спокойно попозицвахъ сѣбнитѣ клончета, сжщо като обикновенитѣ кираджийски кранти, безъ ни най-малко да мислятъ за своитѣ контешки, никилировани подкови и блѣстящи юзди, доволно вече зацапани съ кална, зелена пѣна.

Жуаезъ даже извика отъ удивление.

— Какво се е случило, приятелю мой? — попита Маркизата.

— Нѣма Тома!

— Не може да бжде

— Това животно е отишло да се порасходи, дяволъ да го вземѣ! или по просто въ механата. Той е мислилъ, че ний сме така занети . .

— О, не може да бжде!

— Той тѣй ми е дотегналъ съ своитѣ вѣчни искания, што азъ му отказахъ за мѣстото и имахъ глупостята да му прѣдплатя мѣсечната плата; разбира се той нѣма по вече отъ що да се бои.

— Е ами какво ще правимъ сега?

на тѣхния правственъ багажъ.

* * * По една печатана погрѣшка пропуснало се миналий брой името на почтений Плѣвенски Народенъ прѣдставителъ Г. Д-ръ П. Минчовичъ, да спомѣнемъ мѣжду имената на другитѣ ни прѣдставители, които спомжнувахме че били утвърдени.

* * * Ако свѣденията ни се вѣрни, ние сме били дадени въ сждѣ и отъ Г. Гого Вацовъ, за гдѣто съобщихме, че щялъ да си даде оставката отъ членството на окр. сждѣ, и да поеме водителството на консерваторската Мецова партия. Считаме го за гевезеликъ отъ лѣзи, които говорятъ за тѣзи работи, защото, ако ние споменувахме това, то е просто единъ слухъ на когото и ние невѣрваме, защото знаемъ, че Г. Г. П. Вацовъ, никога не мисли да си даде оставката, ако само не му я дадѣтъ. Избори скоро нѣма, нѣма кой да спи и за какво трѣбова да се тревожатъ. Други казватъ, че ще бжде назначенъ п. прокурора въ Свищовъ. Подходяща служба.— Сега сме въ унисонъ съ стамболиститѣ нали?

* * * Историческото Плѣвенско Читалищно здание се продава на публиченъ тръгъ за 73000 л. Искъ къмъ банката, по изричното искание на патриота—Табаковъ. Туряме точка на всичко това, защото е срамно да се пише по този въпросъ. Лицата, които задължиха цѣло едно общество прогониха толкова граждани отъ читалището, днесъ оставатъ зданието да се продава отъ банката. Омиватъ си ржцетѣ! Това здание не струва повече отъ 75000 л. ако и да сме биле противни отъ начало да бжде строено тамъ и по тзое начинъ, днесъ дигаме гласътъ си като публицисти и канимъ плѣвенци да се заловятъ и дѣйствуватъ прѣдъ Пост. Комиссия и общината, да земе мѣрки и го купи за градека и окржжна полза. Ако разни нежежи и крадци вкарватъ обществото въ огроменъ дългъ, нека това послужи за урокъ. Гражданитѣ, общината, трѣбова да прогонятъ такива шарлатани отъ такива учреждения, въ които освѣгъ зло не принасятъ друго.

* * * Получени се оплаквания сръщу мѣстния Мюфтия, които твърдѣ неприлично се отнасятъ въ време службата си къмъ женския полъ. Казава се още, че билъ прогонилъ първата си жени и прибралъ посиломъ едно малко момиче. Турцитѣ нека се справятъ ако е истина.

* * * Отъ нѣкой време, отъ като градътъ и околността, гдѣто се строй желѣзната линия се изпълнихъ съ работници италиянци, твърдѣ на често се случватъ по малки кражби, изъ дворища, дюгени и пр. Завчера сръщу 16 Януарий, пакъ такива *манджоре*, разбили дюгения на трговеца Г. Илия Гайдаровъ, втели въ магазинтъ му, запалили лампитѣ и свободно наченали да се расплагатъ. Случай пасвантина забѣлежилъ че свѣти, когато никога не виждалъ въ този дюгенъ, когато отишелъ видялъ двама италиянци, които като поискалъ да заключи, тѣ се спуснали бутнали пасвантина на замаята, като изгърмелъ единия отъ тѣхъ—разбойницитѣ съ револверъ вър-

— Ще чакаме, — той трѣбва да се върне. Вѣроятно си въобразява, че ний не ще забѣлжимъ неговитѣ хитрости.

Жуаезъ отново пушна перденцето и захвана да дрънка за това, за онова, но разговора рѣшително неможеше да се завърже; маркизата, силно загрижена, отговаряше разсѣяно, като поподигаше сегисъ тогисъ крайчица на синето копринено перде и поглеждаше на алейата, гдѣто се надѣваше да види най послѣ Тома.

„Жуаезъ е правъ, доста е късно“ Тя всѣкога се връщаше къмъ 6 1/2 ч Ако въ кжци забѣлжатъ нейното отсметствие и се почнатъ прѣдположенията Вѣтрѣшно тя проклинаше това тайно ходение. Жуаезъ днесъ никакъ не е интересенъ фйтонджията не се връща, тя съобща своитѣ опасения на съпжтника си; той напълно ги раздѣляше; може би Тома отжестява за това, че му откавахъ? Тогава трѣбва да се рѣшатъ на нѣщо си и по скоро да се върнатъ въ Парижъ.

— Азъ ще излъзя и ще се постарая да намѣрия наеменъ фйтонджия . . . — извика маркизата въ отчаяние.

— Невъзможно. По добрѣ да повикаме стражара

— Азъ ви запрѣщавамъ това Всичкитѣ стражари ме познаватъ.

— Не можемъ пъкъ да останемъ тукъ да ноцуваме.

ПОДЛИСТНИКЪ

ВРЪЩАНИЕ ОТЪ ВУЛОНСКАТА ГОРА

(Разказъ отъ Жипа.)

— Ахъ, приятелю мой! Колко е тука хубаво!

— Въсхитително! Отговори Жуаезъ съ малко огриженъ тонъ.

Маркиза де-Нимбъ забѣлжи това. Тя се поотдрѣпна къмъ края на сѣдалището на купето и попита:

Какво ви е? Вий, види ми се, се безпокоите за нѣщо си?

— Азъ съмъ щастливъ! Това е само отъ щастие! Но не мислите ли вий,—продължаваше Жуаезъ,— че днесъ ний сж бавихме по вече отъ обикновенното?

— Нима менъ може да ми се чини това въ вашето приехтствие? когато ний сме наедно Но бждете спокойни Томъ е самата акуратность Той нѣма да пропусне врѣмето!

— Да, до сега, но днесъ

— Въ колко часа той трѣбова да върви?

— Въ петъ Но менъ ми се чини, като

ху пазака, които останалъ неповреденъ. Слушаме, че полицията била въ диритѣ на разбойниците. Властта трѣбва да усили надзора си върху разнитѣ празношетащи изъ улицитѣ, които подъ предлогъ на просия узнаватъ положението на търговскитѣ магазини, а послѣ ставатъ такива произшествия, а често цѣли нещастия за невинни търговци, които въ една нощъ могатъ да изгубятъ всичко което се спестявали презъ десетни години.

* * * За въ бѣдѣще ще публикуваме въ особена рубрика на вѣстника всичкитѣ дѣла, граждански, търговски и уголовни, които ще се разгледватъ въ окр. съдъ за слѣдующитѣ дни презъ мѣсеца. По този начинъ, читателя ще може да узнава какки дѣла има въ окр. съдъ.

* * * Ако свѣденията ни се вѣрни слѣдъ нѣкой день — общинското управление ще почне да събаря всичкитѣ гнило битни здания, за които отдавна има съставени законни актове и е съобщено на притежателитѣ.

* * * Въ градътъ ни почна да се чува по често за дивтирката. Вариолата, която бѣше окржила градътъ, напуста ни, сега трѣбва да се боримъ и съ този бичъ на малкитѣ дѣца. Благодарение на Серума, процента на излѣчението почти е абсолютенъ, стига само о време да се съобщава на лѣкаря.

* * * По причина, че искахме да по уредимъ нѣкой важни въпроси по издаването и уреждането на вѣстника, за това него издадохме на врѣме. За въ бѣдѣще ще подпълимъ това.

* * * Народното Събрание е отворено на 15 този мѣсець.

* * * Бюджета на Плѣв. Градска Община е утвърденъ въ цѣлостъ, въпреки исказаното мнение на постоянната комисия за намаление на платки, заличаване помощнически длъжности и пр. безъ което общината очевидно не може да функционира. Защо толкова не бѣде щедра комисията и къмъ себе си. Напр. на дядо Петръ които си прочелъ *парата* не му ли стигатъ тридѣсетъ гроша мѣсечно.

* * * Крадцитѣ отъ магазина на Гайдарова били хванати.

* * * Пхтници, които прстигатъ отъ край дунавскитѣ градища ни съобщаватъ, че Дунавъ билъ чистъ и локалитѣ паракдчета свободно циркулирари.

* * * Вчера 18 Януарий, рождений день на Н. Ц. В. Прѣстолнаслѣдника се отпразнува тържествено при памятника за освобождение градътъ. Деньтъ бѣше прекрасенъ. 4 Полкъ на които е шефъ, Князь Борисъ, присѣствуваше заедно съ едно голѣмо множество народъ.

Отъ редакцията.

Молимъ, всички наши приятели и съмисленници до които испращаме вѣстника си, да занисватъ абонати и съобщаватъ въ редакцията, колкото се може по скоро за да го испращаме своевременно.

— Разбира се, не . . . Но нали вий ме вѣвлѣкохте въ всяката тая история; вий ще ме и избавите сега . . . измислете нѣщо си . . .

— Азъ ще карамъ купето — и ще ви завѣда самъ . . .

— А ако ни срѣщне нѣкой? . . .

— Вѣднѣжъ перденцата пустиати — що ни влиза въ работа? . . .

— Вий сте прави . . .

Жуаевъ спустна пердетата, яко затвори врачката и сѣдна на фойтонджийското сѣдалище, доста недоволенъ отъ такова положение. Да бѣде докаранъ до това . . . Да кара каретата самъ, та още и съ спуснати пердета . . . Какво най глупаво приключение! . . . Гдѣ би можало да се мине, щото кой да не се срѣщне. Трѣбва да се заобиколи улицата ле-Халеттъ, да се достигне до входа на улица Мадритъ, послѣ входа на Нейли, входа на Малаховъ, Трокадеро и най послѣ улицата Св. Доминикъ. Това, разбира се, е най дългия пхтъ, но затова пкъ по взече пусть, а за него и за маркизата главното е, щото да не ги видятъ.

Бѣдната маркиза, наглухо затворена въ купето се задушаваше задъ пуснатитѣ пердета, като се вълнуваше ири мисълта да бѣде открита. Най печалнитѣ размисления пъляха въ главата ѝ . . . каква досада! . . . Тѣ, разбира се, нѣма да достигнатъ благополучно. Мжжътъ може

По нашия театъръ.

Прѣзъ зимния сезонъ до сега се дадохъ нѣколко прѣдставления и една литературна вечеринка. Въ самото начало се забѣлѣваше едно усърдие, както въ актеоритѣ, така и у распорѣдителитѣ. Това усърдие вмѣсто да се поощри, забѣлѣзахме обратното. У актеоритѣ напоследѣкъ не се забѣлѣваше оная живостъ, която гукъ най много си има мѣстото, нито пкъ въщо изучаване на ролитѣ Това е фактъ, който убива у любителитѣ охота да отиватъ на такива зрѣлища: сифлеора се чува повече отъ актеоритѣ, а тѣзи послѣднитѣ, неизвѣстно защо, бѣгатъ се на дъното на сцената и гласоветѣ имъ се губятъ до толкова, щото слушателитѣ чуватъ само едно пушукание, безъ да могатъ да схванатъ това, което се прѣдставлява на сцената, или да разбератъ нѣщо отъ това, което се говори. Въ първитѣ редове чуватъ поне сифлеора, когато тия, които сж на II и III мѣсто гледатъ само, че се мѣркатъ по сцената актеори и много отъ тѣхъ си мислятъ, че тѣ (актеоритѣ) само се гледатъ безъ да говорятъ, защото до тѣхъ не достигатъ никакви звукове. На послѣднитѣ двѣ прѣдставления се забѣлѣза и отектвие на каква и да е распорѣдителностъ. Зрителитѣ сами трѣбваше да си търсатъ мѣстата да сѣднатъ. Ами въ галерията, какво се върши? То е ужасъ! Тукъ пушуканията никога не прѣдставятъ; смѣховетѣ, приказкитѣ, тропанията сж нѣща обикновени. Това прѣтрупание на зрители въ галерията се отъ разява злѣ и на самото прѣдставление. За да се не чува нищо отъ това, което се говори на сцената, причината е гуролтията въ галерията и не доброто изучаване на ролитѣ, вслѣдствие което актеоритѣ бѣгатъ на дъното на сцената. Прѣзъ празникитѣ се даде седмий пхтъ драмата Иванко И знаете ли, любезни читатели, че вслѣдствие не доброто изучаване на ролитѣ, отектвие на распорѣдителностъ и декламирање на ролитѣ — нищо не излѣзе. Тѣзи, които бѣхъ гледали тази драма и други пхти, си отидохъ съ най-голѣмото разочарование! Испуцанието на тържището, поврѣди най-много. Всичкитѣ роли се изиграха почти комически; тамъ гдѣто зрителитѣ трѣбваше да плачатъ, тѣ се смѣхъ, защото скръбнитѣ, трогателнитѣ покрѣтважкитѣ събития се прѣдставлявахъ за комизмъ. При това забѣлѣзали сме и то нѣколко пхти вече, какъ се повтаря, че живитѣ картини не могатъ да се освѣтляватъ добрѣ. Публиката ги акламира пакъ, но това още не значи, че тя е довольна отъ тѣхъ. И за това трѣбватъ пакъ репетиции. Честитѣ репетиции, доброто изучаване на ролитѣ и распорѣдителността могатъ много да направятъ за прѣпоржката на нашия театъръ. Мислѣ така сжщо, че, ако за въ бѣдѣще не се допуца кой въ галерията, нѣма да се побърка на интереситѣ било на дружеството или частнитѣ учреждения и лица. Защото въ такъвъ случай ще бѣдѣтъ задоволени слушателитѣ въ салона, които плащатъ много повече отъ тия, кои-

да запозорѣтѣ нѣщо си. Кой знае, може би тѣхъ сж ги видяли вече.

И да би имало баремъ защо? Нищо ново . . . интересно . . . Разбира се, не може да се каже, че Жуаевъ е вече тѣй лошъ. Но той е такъвъ сжщо както и всичкитѣ други. Той е долень. И послѣ всичкото тѣй еднообразно . . . Освенъ тознешната история, разбира се. Да — но тая история тя нѣма да му прости, Маркизата чувствуваше себѣ си доста разсърдена! Жуаевъ ѝ се видя такъва ничтоженъ. Той е просто противенъ, той е отвратителенъ, той е негодникъ! Но тя би била въ още по голѣмо отчаяние, ако спуснатитѣ перденца не би скривали отъ нея това което произлѣзваше на улицата.

Тѣ сж приближаваха къмъ Гората, и около двайсетъ карети вървахъ подиря имъ.

Около улицата Мадритъ единъ приятелъ извика Жуаева.

Нещастния, зашамаденъ отъ тоя въпросъ, когото, разбира се, той бѣше длъженъ да очаква, имаше мжжеството да говори:

— Кжде азъ отивамъ? . . . азъ отивамъ! . . .

— Но при всичко това вий летите тѣй бързо, че може човѣкъ да помисли, че това е басъ. Жуаевъ се залови у тая мисль.

— Да, да, басъ, — и още какъвъ . . . не трѣбва да се губи врѣме.

— Да, разбира се. Азъ само подиря ти ще

то сж въ галерията, и отгдѣто не се взема никога повече отъ 30—40 лева. И защо за 30 лева да се безпокожатъ зрители, които плащатъ 300—400 и 500 лева на вечеръ и които вмѣсто задоволени си отиватъ съ отвращение, защото далѣ парри, а пкъ отъ гуролтията нищо не чуль. При това мнозина отъ тѣзи, които сж въ галерията ще зематъ билети отъ III мѣсто, ако искатъ да гледатъ. И ако отъ 60 или 70 души, които ще се пуснатъ въ галерията, 30 души зематъ билети отъ III мѣсто, които почти всѣкога сж праздни и смѣтката се уравнива.

Надѣваме се, че тѣзи ни бѣлѣжки ще бѣдѣтъ взети въ внимание и всички прѣчки, които до сега сж приплетували, ще бѣдѣтъ отстранени.

ВЪНШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Графъ Михайлъ Муравиевъ е лицето, което зае най-високия постъ въ Россия — М-ръ на Вжшнитѣ работи слѣдъ смъртъта на Княза Лобанова. Това назначение по случай новата година, изненада много политическия свѣтъ, защото кой нѣмислеше, че Царь Николай, ще възложи на младия 50 годишенъ, но знаменитъ дипломатъ. Най-много се почувствува въ Германия това, защото въ лицето на Графъ Муравиевъ, ако и да признаватъ високообразованъ дипломатъ, но по убеждение го считатъ за краенъ Славянофилъ, който мрази нѣмцитѣ, а е преданъ приятелъ на французитѣ. За всичко това искатъ да кажатъ, че се дължало на царевата майка, която имала особено благоволение къмъ Графа Муравиевъ, който така сжщо сж ползувалъ съ голѣмо довѣрие отъ покойния Царь Миротворецъ Александръ III. Въ всичкитѣ тайни, които много приближени до двора не се знаели, е бивалъ посвѣтвенъ. Славянскитѣ земни, гдѣто тупа славянско сърдце, се радватъ за това назначение на Графа, защото виждатъ въ него една сила, която е готова съ своята мощъ всѣкога да помогне на нуждающитѣ се. Россия се чувствува до толкова силна, щото нѣма вече нужда да назначава тогози или оногози, защото на него не гледали добрѣ въ Берлинъ. Явното официалното обявление отъ Великия Русски Царь, съюза мѣжду Франция и Россия въ царя на градоветѣ — Парижъ, даде да се разбере на свѣта, а особено на тройния съюзъ, че миша вече врѣмето на пасивността. Доказда и дойде рѣдъ, се казва, да диктува не вече Берлинъ, а Петербургъ. Днесъ вече всички дипломати чакатъ тоя отъ Петербургъ.

* * * **Черна Гора**, гнѣздото на черногорскитѣ соколи празнуваха на 2 Януарии 1897 *двѣ* стия годишнина юбелей отъ основание Негушова-та династия, която е дала толкова докозателства отъ слава за Черна Гора. Изъ вѣстницитѣ узнаваме, че това тържество е станало вѣличественно въ Цетиня въ присѣствие на хиляденъ народъ. Останкитѣ на родоначалника Владика Данидо биле носени отъ самий Князь Николай и стари вой-

трѣгна . . . Гдѣ е назначенъ пункта.

— У Жокей-клубъ, — отговори Жуаевъ на сполука, — Не ме задържайте.

— Колко минути за приминаванието?

— Седемнайсетъ . . . Азъ губя врѣме . . . не мога азъ да расправлямъ и дрънкамъ.

— Кажете за колко е басътъ, и азъ замълчамъ . . .

— Хиляда екю.

— Та съ кого?

— Остава се . . .

И Жуаевъ, като удари съ комшика силно „Вулкана“ и „Венера“, испривари прлягеля; послѣдния, като оставяше малко надиря, продължаваше подиря му, като показваше на всичкитѣ срѣщнати познати, съ жива и изразителна пантомина, че работата е за басъ: тѣ бързаха подиря му, като повтаряхи на другитѣ „басъ, басъ“. Кортежа се се увеличаваше. На входа на улица Малаховъ Жуаевъ не посмѣ да обърне и се спусна въ входа на Голѣмата Армия. Трѣбаше макаръ за очи да държи направление къмъ Жокей.

Около Триумфалната арка се срѣщна маркизъ де-Нимбъ; той на конѣ отиваше въ града. Удивленъ отъ такова процесия, той питаше всичкитѣ, каква е работата; като узна за баса, маркиза пусти конѣтъ галопъ и извика:

— Азъ нананрѣдъ като авангардъ, — ще отчислямъ пхтя.

води. При прѣнасянето коститѣ въ ковчега, Князь Никола е държалъ речъ, която само черногорския Герой и поетъ е въ положение да каже. Той расплакалъ всички отъ радостъ и спомнилъ за минали велики събития. Въ заключение той грѣдъ народа и грѣдъ Бога обѣщавъ да бѣде вѣренъ синъ народо си и на династията, Каквото завѣщава и на своитѣ наслѣдници. Тържеството продължавало три дни.

Г-нъ Константиновичъ, новоназначения и то за първи пътъ Дипл. агентъ въ Цѣтния, е билъ приеенъ на тържественна ауденция отъ него Височество Князь Никола. Приемътъ е билъ особено любезенъ и при особено церимониалъ. На расположения нашия агентъ ималъ цѣлъ хотелъ, даденъ по заповѣдъ отъ Княза Никола. —

Отворенно писмо.

До нѣкой си недоучени „ужъ“ интелегентни, плѣвенски и другомѣтни аспиранти — разрушители на Държавния строй; до нѣкой си Нероновци, сръбновѣковни Лойловци и модерни Дарвински маймуни, разбира се, (en miniature), които проповѣдватъ, че отъ амѣбата и маймуната става прѣвъ течението на вѣковетѣ подобни тѣмъ челоуѣци.

Въ отговоръ на прѣдизвиканитѣ отъ васъ миналата и настоящата година разнообразни козни и улчични пакости, на които отровнитѣ стрѣли сж биле и сж направлявани противъ мене, като ме оклѣветихте чрѣзъ печатъ съ анонимни писма и съ различни (Sui generis) клѣвети и нападения прѣдъ обществото, съ цѣлъ да ме убиеете нравствено, плюсъ да ма лишите отъ наежния ми хлѣбъ, за които азъ се трудя повече отъ подобни дармоѣди, (нѣкой отъ тѣхъ субекти ми убихъ вече една дъщеря въ града София); азъ избрахъ за васъ слѣдующата френска басня на покойния дѣдо Флоринъ: „La Carpe et les Carpillons“ (Шарантъгъ майка) и шаранчетата, която прѣвеждамъ на български, съ цѣлъ за да види българското, истинско интелегентно общество, колко пари ви струватъ, и какво ще стане неизбежно съ васъ.

Тая басня е много правоучителна и вѣрвамъ, че тя ще ви испѣри отъ болѣстѣта, (вѣртоглавие) ако не е късно, защото всѣкий цѣрѣ се дава на врѣмето си.

И така:

Шарантъгъ и Шаранчетата.

„Пазѣте се, мои синковци, вѣрвете по далечъ отъ брѣга; опасавайте се отъ убийственната вадичка, или отъ рибаринтъгъ (птица), който е още по опасенъ.“

По този начинъ говорѣше една стара майка „Шарантъ“ изъ рѣката Сена на едни рибчета, които едвамъ я разбирахъ, какве тя ги съвѣтваше. Това бѣше прѣвъ мѣсець Априлий:

Снѣговетѣ, ледоветѣ расплѣлявани вече отъ зефиритѣ, спустнахъ се отъ планинитѣ; рѣката, надута отъ тѣхъ се дигаше съ едри порои и се разливаше по полянитѣ.

„А! А! Извикахъ шаранчетата, какво казвашъ ти дѣрта, постоянно бърборяща вѣщица? Страхъ ти е за насъ заради ченгелчетата? Ето ний сме свободни граждани на бурното море!!! —Поглѣдни, само водитѣ и небото се вижджтъ; дървесата се скрити подъ вълнитѣ; Ний сме абсолютни господари на свѣта; това е всемирния потоць!“

—„Недѣйте вѣрва това, отговори старата майка, водата за да се отдрѣпва назадъ, достатъчно е само една минута врѣме.“

Не дѣйте се отдалечавъ хичъ, и отъ страхъпази Боже, за една фатална случка; слѣдвайте, слѣдвайте винаги по дълбочината на рѣката.“

—„Ба! казвѣтъ шаранчетата, ти винаги повтаряшъ едни и сжици глупави, старешки рѣчи. Съ богомъ! Ние ще отидемъ да видимъ новия ни господарственъ чифликъ.“ — Като говорихъ така, заглушенитѣ ни шаранчета, излизжтъ всичкитѣ изъ матката на рѣката и си отиватъ въ водитѣ, отъ които земята бѣ вече покрита. —Обаче, как, во се случй? Водитѣ се отдрѣпнахъ, и шаранчетата сж останали тамъ оцѣпенени; незабавно тѣ бѣхъ изловени и оцѣпени.

Горкички, защо напустнахъ рѣката? Защо? Уви! Знажъ азъ защо, защото тѣ се считахъ винаги по разумни отъ майката си; защото тѣ желаяхъ да излизжтъ изъ рамкитѣ на сферата си. Това е за това . . . Това е за това. Азъ не

бихъ свършилъ никога, ако бихъ започналъ да описвамъ безброинитѣ имъ небивалици!

Плѣвенъ, 15/1 97 г. *В. Робертвичъ.*

Явна благодарность.

Изъявамъ крайната си благодарность на Г-на Д-ръ Георгиева (старшии лѣкаръ при Ловчанската I-во класна болница), за сполучливо извършената операция надъ 6 годишния ми синъ Басиль, отъ пикочний михуръ на когото извади единъ камъкъ приблизително колко едно яйце и по-тежкъ отъ 30 грамма. И за гдѣто болний оздравѣ безъ всѣка поврѣда въ продължение на единъ мѣсець, благодарение на опитността и старанието на Г-на Д-ръ Георгиева и колежитѣ му.

Тетевенъ.

Стано Хаджи Ивановъ.

СВѢДЕНИЕ

за

РАЖДАНИЯТА И УМИРАНИЯТА ВЪ ГР. ПЛЪВЕНЪ отъ 1-й до 15-й Януарий 1897 година.

Раждания мъжки	18
„ женски	17
Всичко	35
Умирания мъжки	16
„ женски	6
Всичко	22

Десето дневно свѣдение

за шарковитѣ въ гр. Плѣвенъ отъ едра шарка „Variola“, отъ 1-й до 10-й Януарий 1897 год.

ИМАШЕ		ЗАБОЛЕЛИ		ОЗДРАВЕХЪ		УМРЕЛИ		ОСТАВАТЪ	
Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца
2	3	—	2	1	—	—	1	1	4

СВѢДЕНИЕ

за Дифтиричнитѣ въ гр. Плѣвенъ отъ 1-й до 15-й Януарий 1897 година

ИМАШЕ		ЗАБОЛЕЛИ		ОЗДРАВЕХЪ		УМРЕЛИ		ОСТАВАТЪ	
Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца	Възр.	Дѣца
—	—	—	3	—	3	—	—	—	—

ОВЪЯВЛЕНИЕ

Иматели нужда отъ огнеупорни каси, разни видове огради за дворѣе и балкони, порти, разни видове креслати или поправки на разни видове земледѣлчески машини, помпи и др. подобни? — Идете въ новоотворената отъ 1-й Декемврий н. г. работилница на **КИРИЛЪ А. ПОППОВЪ & С-ие**, (свършилъ пълнеъ курсъ въ Държавната учебна занаятчийница, бившай съдружникъ на К. Х. Раковъ), отворена въ гр. Плѣвенъ, улица „Гимназиална“, № № 192 и 193 (Бръшлянскиятѣ дюкяни). Тамъ ще намѣрите бързо и чисто изпълнение на поржкитѣ съ най-умѣрени цѣни.

Съ почитание:

1—3 **Кирилъ А. Попповъ & С-ие.**

ОВЪЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 115

Подписаний Ив. А. Гърковъ Сжд. Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на I-й участкъ на основание изпълнителний листъ № 602 отъ 17 Февруарий 1896 год, издаденъ отъ II-й Плѣвен. Мировой Сждия въ полза на Дунчо Д. Лунгаровъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Митко Беджовъ отъ сжщй градъ за искъ 200 л. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Граждан. Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика, че отъ 20 Януарий и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ слѣдующия дмъжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една пета часть отъ една къща находяща се въ гр. Плѣвенъ II кварталъ построена на врѣхъ земята отъ камъкъ, кирпичъ и простъ дървенъ материалъ; покрита съ керамида: дължина 10 метра, ширина 5 метра и височина 2 1/2 метра на три отдѣления, до къщата единъ зимникъ построенъ отъ камъкъ, кирпичъ и дървенъ материалъ, покритъ съ керамида на двѣ отдѣления; до къщата единъ саманлъкъ и подъ него единъ яхъръ съ дворъ около половинъ декаръ при сжседи: Илия Ив. Донковъ, Димитръ Геновъ фелдшера и отъ двѣ страни пхтъ, оцѣнена петата часть за 300 лева.

Горний имотъ не е заложенъ никому. Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горний имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ, гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по продаанъта.

Плѣвенъ, 14 Януарий 1897 год.

Дѣло № 88/1896 г.

Сждебенъ Приставъ: **Ив. А. Гърковъ** 1—3

№ 7509

Подписаний Ст. Мутавчиевъ п. Сждебенъ Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на III-й изпълнителенъ участкъ на основание изпълнителний листъ № 1607 отъ 9 Май 1895 година, издаденъ отъ II-й Плѣвен. Мир. Сждия, въ полза на Горанъ Пенковъ изъ гр. Плѣвенъ, противъ Иванъ Коновъ изъ сжщй гр. за искъ 110 лева и 10 л. 40 ст. сждебни разноси и съгласно чл. чл. 1004 — 1037 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 31 Декемврий и до 31 день т. е. до 31 Януарий т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ, слѣдующия длъжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Едно лозе, находяще се въ землището на гр. Плѣвенъ въ мѣстността „Топчийекитѣ“, отъ 3 декара, при сжседи: Иванъ Кланя, Георги Ив. Вацовъ, Х. Абдулла и Ловченското шоссе, оцѣнено спорѣдъ оцѣнката по емлячния регистръ за 276 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ, които Г. Г. желаятъ да купятъ горний имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа по продажбата. гр. Плѣвенъ 31 Декемврий 1896 година.

П. Сждебенъ Приставъ Ст. Мутавчиевъ 1—3

№ 6847

Подписаний Иванъ Чолаковъ П. Сждеб. Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на II участкъ на основание изпълнителний листъ № 2101 отъ 8 Юний 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенский град. Мир. Сждия въ полза на Кунчо Койчовъ отъ гр. Плѣвенъ срѣщу Василь и Косто Ст. Гачови отъ гр. Плѣвенъ за искъ 278 лева 40 ст. заедно съ лихвата имъ по 10 % годишно съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 27 Декемврий т. г. и до 31 день на ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдующия длъжниковъ недвижимъ имотъ а имено:

1) Една Нива въ Опанското землище месноста при гераня около 2 декара и 8 ара при сжседи: Кунчо Илиевъ, А. Гановъ Ил. Ганевъ и Пено Панталеевъ оценена за 56 лева.

2) Една Нива въ същото землище месността Пѣсака около 3 декара 8 ара оценена за 76 лева.

3) Една Ливада въ същото землище местността Селището около 1 декаръ и 5 ара при сжседи: отъ две страни Кунчо Илиевъ Бено Николовъ и птъ оценена за 33 лева.

4) Една ливада въ същото землище местността Яшарското около 6 декара и 5 ара при сжседи: Пено Трестениченина П. Георгиевъ оценена за 143 лева.

5) Една Ливада въ същото землище местността сжща около 3 декара и 5 ара при сжседи Кръстанъ Христовъ Общин. Ливади оценена за 77 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ цената, която даде първий копувачъ.

Които Г. Г. желаятъ да копятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдето ще имъ се допусне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по продаанъта. гр. Плѣвенъ 12 Декемврий 1896 год.

Дѣло № 272 отъ 1896 год.

3—3

П Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ.